

[Kurt Hansen.]

ligvis enige om; om det så kun er med millimeterskridt, vi går frem og indtager nogle bastioner, skal vi naturligvis stå sammen om det, og så kan vi i øvrigt slå hinanden indbyrdes oven i hovedet; det gør vi også.

Gert Petersen (SF):

For mit vedkommende vil der nu ikke være tale om at slå nogen oven i hovedet, men et venskabeligt klap til hr. Kaj Poulsen kan jeg altså ikke afstå fra, for nu fik jeg ydermere at vide, at ikke alene er der tale om overbud i det forslag, vi har stillet, det er oven i købet også meget farligt. Jeg erkender, at det er beklageligt at optage tingets tid med det, men det er ikke mig, der har startet denne diskussion, og jeg er ærlig talt nysgerrig efter at høre, hvori denne enorme fare består.

Hvis vi går det forslag igennem og tager hovedpunkterne, ja, så har vi altså stillet et forslag om fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste, dog med et loft. Ministeren sagde herfra, at han ikke ville kalde det overbud, men ville kalde det urealistisk, og det vil jeg godt give ministeren ret i, for det viser sig af den diskussion, der føres her, at det ikke er realistisk. Men så må det også stå klart for befolkningen, og man bør bidrage til, at det kommer til at stå klart for befolkningen, at det ikke er realistisk, fordi der er et flertal i denne sal, som åbenbart ønsker, at de arbejdsløse skal have væsentlig ringere kår end dem, der er i arbejde, uanset at vi har en paragraf i den danske grundlov, hvorefter dette selvsamme folketing, dette selvsamme flertal er forpligtet til at stræbe efter, at der er fuld beskæftigelse for alle arbejdsduelige borgere i dette land. Det får vi sat projektøren på igennem en diskussion som denne.

Et andet hovedpunkt er ophævelsen af 180 dages reglen. Nå ja, det har ministeren givet udtryk for at også han var interesseret i, og det arbejder man med i det udvalg, som tre partier har nedsat.

Så er der spørgsmålet om 26 ugers reglen, hvor vi åbenbart nok ikke kan komme så vidt i farlighed, som hr. Kaj Poulsen mente, men hvor jeg har indtryk af, at man fra ministerens side og nu også i anden omgang fra hr. Kaj Poulsens side er indstillet på en lempelse i hvert fald. Det er da altid noget, det er da altid et fremskridt.

Så er der spørgsmålet om folk, der mister arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi kolleger er ude i en strejkekonflikt. Dér forstod jeg på arbejdsministeren, at han var indstillet på at tage det problem op. Det er jo en fuldkommen urimelig tilstand, der eksisterer i øjeblikket — det burde vi dog kunne blive enige om — og jeg er tilfreds med, at man vil arbejde med det spørgsmål, altså at der ikke var tale om nogen total afvisning af det synspunkt, vi har ført frem, om at man bør få gjort op med den tilstand.

Så er der en række forslag til ændring af § 63, som er ganske vidtgående. Jeg må sige, at hvis jeg skulle have beskyldt dette forslag for overbud på det ene eller det andet punkt, var det såmænd nærmere omkring § 63, men netop her sagde ministeren, at det ville han godt være med til at se på — jeg er godt klar over, at det ikke er noget tilsagn, men det er i hvert fald en mere positiv holdning end til visse af de andre punkter — og hr. Kaj Poulsen sagde nogenlunde det samme.

Som følge deraf forstår jeg simpelt hen ikke, hvordan hr. Kaj Poulsen kan betegne det forslag, vi har fremsat, som helhed som ikke alene overbud, men også meget farligt. Det er det, jeg har villet benytte min tale-tid her i anden og sidste omgang til at få frem. Jeg må sige til hr. Kaj Poulsen, at vel fordi det skal høre med i billedet, når man kommer med noget fra SF's side eller fra partier til venstre for socialdemokratiet, som vedrører arbejdsmarkedet, så skal de have én over fingrene, og så må den saglige argumentation glide i baggrunden. Nu vil jeg prøve på at hive den frem igen, og jeg opdager, at hr. Kaj Poulsen ikke rigtig havde noget at have den arrogante tone i, som han anvendte i første omgang.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal forsøge at gøre det kort, de to forslag er jo identiske på nogle områder, og hr. Gert Petersen har svaret på noget af det. Jeg vil da ønske for hr. Bay, at man nu udefra citerer det, som hr. Bay sagde, for det var i virkeligheden, at de arbejdere, som har organisationer, klubber og fagforeninger, der gør dem stærke nok til at gå til modangreb mod arbejdsløsheden, i og for sig er respektable, og at det er de unge, som måske rammes hårdest, ikke alene øjeblikkelig,